

Ó, BOŽE, HOŘÍM ŽÁDOSTÍ

TEXT: J. S. DITERICH † 1797

159

HUDBA: PHILIPP NICOLAI 1608 • PŘEKLAD: LUDVÍK BOHUMIL KAŠPAR † 1901

Ó, Bo-že, ho-řím žá-do-stí, když my-slím na ty
kde pra-vi-ce tvá la-ska-vá se z-no-vých di-vů
vý-so-sti, v nichž lid svůj ně-kdy spo-jíš,
po-zná-vá, jež vě-rným svým tam stro-jíš!
Mo-je sr-dce lá-skou k To-bě
plá, když so-bě při-po-mí-nám,
že i já tam je-dnou vjít mám.

2. Co jsou i světské rozkoše / naproti oné útěše, / již Bůh tam věčně přeje! / Je krásný sic i tento svět / a mnohý spanilý zde květ / se libě na nás směje, / však zde každé / kvítíko vlnadné brzy vadne. Pravé štěstí / může nám jen v nebi kvéstí.
3. Tam k příbytkům tvým / se srdcem vroucně toužebným / po všechny časy vzhlížím. / Ó, dobrotivý Pane můj, / Ty sám mě k tomu napravuj, / ať Tobě vždy se blížím, / ať Tě v bázni / obdivuji, následuji a po boji / vesel vejdu v radost tvoji!